

ע"פ 6689/17 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 6689/17 - א'

כבוד השופט ד' מינץ
פלוני

לפני:
בשם המבוקש:

נ ג ד

בשם המשיבה:
מדינת ישראל

בקשה לעיכוב ביצוע גזר הדין שניתן בבית המשפט
המחוזי בירושלים (כב' השופטים ר' כרמל; כ' מוסק; ש'
רנר) בתיק תפ"ח 610-01-17 ביום 17.7.2017

בשם המבוקש:
עו"ד אריאל הרמן

בשם המשיבה:
עו"ד הילה גורני

החלטה

לפנינו בקשה לעכב את תחילת ריצוי עונש מאסר בן 52 חודשים שהושת על המבוקש לצד עונשים נוספים, על ידי בית
המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופטים ר' כרמל; כ' מוסק; ש' רנר) בגזר הדין שניתן ביום 17.7.2017 (בתיק תפ"ח
17-01-610). כן מתבקש עיכוב ביצוע תשלום הפייצויים שנפסק למתלונת בסך של 12,000 ש"ח, לפחות שלושה
חודשיים.

הר艰苦 לבקשתו וטענות הצדדים

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

1. ביום 17.7.2017 הורשע המבוקש על פי הودאותו במסגרת הסדר טיעון בעבירות של איןום בابت משפחה לפי סעיף 351(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); מעשה מגונה בابت משפחה שטרם מלאו לה 14 שנה לפי סעיף 351(ג)(1) לחוק בנסיבות סעיף 348(א) לחוק; מעשה מגונה בקטינה בת משפחה לפי סעיף 351(ג)(3) לחוק; ובאיומים לפי סעיף 192 לחוק.

2. כמתואר בכתב האישום המתווך, בין השנים 2007 ועד 2014, עת הייתה המתלוונת, בתו, כבת 13 ועד 19 שנים, נהג המבוקש להיכנס לחדרה ולדגדגה. לאחר שההתעוררה המשיך לדגדגה ולגעת בגופה מעל ומתחת לחולצתה, והכנס את ידו מתחת לגופيتها החזיה שלבשה ונגע בחזה. בשנת 2009 לאחר שמלאו למתלוונת 14 שנה, בזמן שצפו המבוקש והמתלוונת בטלוויזיה, יצא המבוקש למתלוונת כי תניח את ראה על ברכו ולאחר שעשתה כן ליטף את חזה מתחת לחולצה ואת איבר מיניה מעל מכנסיה. בהמשך הכנס את ידו אל תוך מכנסיה והחדיר את תחילת אצבעו לאיבר מיניה. בשנת 2014, כאשר מלאו למתלוונת 19 שנים, נגע המבוקש בחזה של המתלוונת כשהלבשה בגדיים. כמו כן, לאחר חשפה המתלוונת את מעשי המבוקש בפני אימה, בתחלת חודש דצמבר 2016, הרים המבוקש סכין שהיא מתה מונחת על השיש, כיוונה לגופו ואמר: "פשות תהקעו לי אותה פה". המבוקש המשיך לצעוק וזרק את הסcin לעבר אשתו ולעבר המתלוונת, אך הסcin לא פגעה בהן.

3. ביום 17.7.2017 גזר בית המשפט המחויז את דיןו של המבוקש. בית המשפט דחה את בקשה המבוקש לאפשר לו טיפול ארוך טוח או טיפול אחר בטרם יגזר עונשו. נקבע כי בשל חומרת המעשים, הימשכותם ותדירותם הגבוהה ומשמודבר בפגיעה חמורה בابت משפחה, לא ניתן להימנע מגזרת דיןו של הנאשם בעת ההיא. כמו כן נקבע כי בהתחשב בשיקולי הרתעה יש ליתן משקל נמוך לעמדתן של המתלוונת ושל אשת המבוקש, אשר הובאו לעדות על ידי המבוקש וביקשו כי לא יושת עליו מאסר בפועל. כמו כן צוין כי במסגרת תסקير שירות המבחן שהוגש בעניינו של המבוקש, הוא קיבל אחריות חלקית על מעשייו, הוא ממוקד בקשיש ובזק שנגרמו לו ומתקשה לראות לעומק את הפגיעה בابت. כן הומלץ על עונש מאסר.

4. בהודעת הערעורים שהגיש המבוקש נטען כי היה על בית המשפט המחויז לדחות את גזר הדין עד לאחר שה מבוקש ומשפחתו יקבלו טיפול משפחתי ופרטני. לחיפויו התבקש, לאור העובדה שמתחם העונש ההולם הוועמד על ידי בית המשפט המחויז על הטווה שבין שלוש לשבע שנות מאסר בפועל, כי עונש המאסר שיושת עליו יעמוד על הרף התחתון של מתחם העונש ההולם שנקבע.

5. במסגרת הבקשה שלפני, טוען המבוקש כי דחית הבקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר תביא לסיכון החלק המרכזי של הערעור. כמו כן נטען כי המבוקש הביע רצון אמיתי לעבור טיפול וגם בני משפחתו, לרבות המתלוונת, מעוניינים בקבלת טיפול. המבוקש גם הגיע מסמך מיום 28.8.2017 שנכתב על ידי קריימינולוגים ממרכז "התחליה חדשה" (מרכז טיפול ואבחון) בו נטען, לאחר בדיקת המבוקש, כי **קיימת חשיבות בשילובו בהליך טיפול** במסגרת המרכז, והוצע למבוקש טיפול אחת בשבוע במשך שישה חודשים.

6. מנגד טענה המשיבה כי אין כל הצדקה לעכב את ביצוע עונש המאסר וגם אין חשש אמיתי כי דחית הבקשה תביא לסיכון הערעור בהתחשב בחומרת המעשים ובכך שמדובר בעבירותimin מין שבוצעו במשפחה. כמו כן נטען כי לא קיימת הצדקה לדחית רכיב הפסיכים שהוות על המערער, ובעניין זה על המבוקש להגיש בקשה לפרישת החוב למרכז לגביה קנסות.

7. הכלל הוא כי נאשם שהורשע בדיון, יחל לרצות את עונשו מיד לאחר מתן גזר הדין. עיכוב ביצוע העונש הינו בגין החרג לכלך רק כאשר קיימות נסיבות מיוחדות הגוברות על האינטרס הציבורי באכיפה מיידית של גזר הדין (ע"פ 111/99 שורץ נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(2) 241 (2000) (להלן: עניין שורץ); ע"פ 8625/16 פלוני נ' מדינת ישראל (9.11.2016)). הנטול להראות כי הנאשם נכנס לגדודם של המקרים החמורים, מוטל עליו (ע"פ 7164/10 ג'אן נ' מדינת ישראל (28.10.2015)). בבחינת התביעה על בית המשפט לבחון, בין היתר, את חומרת העבירה ונסיבות ביצועה; את משך תקופת המאסר; את טיב הערעור וסיכוי הצלחתו; את עבורי הפלילי של הנאשם ונסיבות האישיות (ע"פ 5741/04 יקירבץ' נ' מדינת ישראל (12.9.2004); ע"פ 5385/16 בן שמעון נ' מדינת ישראל (12.7.2016); ע"פ 16/16 פלוני נ' מדינת ישראל (14.7.2016)). דברים אלו נוכנים על דרך קול וחומר כאשר מעורר הנאשם נאשם על חומרת העונש בלבד וזאת כנגזרת גם מהכלל לפיו בית משפט של הערעור לא יטה להתעורר בעונש שהוטל בערכאה הדינונית אלא במקרים חריגים (ראו: ע"פ 8480/12 בלאצאו נ' מדינת ישראל (29.11.2012); ע"פ 6645/17 נור נ' מדינת ישראל (28.8.2017)). דברים אלה יפה גם לעניינו, כאשר מדובר בערעור על גזר הדין בלבד, ועל החלטה הדוחה את בקשה המבקש לגזר את דין טרם ניתן לו להשתלב בהליכי טיפול בבקשתו. מבלי לקבוע מסמורות בעניין ועל פני הדברים, בהתחשב בכך שהמסגרת הטיפולית בה בקשה המבקש להשתלב, כפי שעולה מהמסמך שהוגש על ידו, כולל טיפול בתדריות של פעם בשבוע, לא נמצא כי טענות המתבקש הין בגדר "טענות רציניות אשר יש בהן על-פי אופיין ומהותן - אם תתקבלנה - כדי להשפיע על תוכאות הערעור" (עניין שורץ, בעמ' 280).

8. המבקש הורשע כאמור בעבירות של אינוס בת משפחה, מעשה מגונה בבית משפחה ובעבירות אויומים. המדובר בנסיבות שהתרחשו על פני שנים, וחלקים נעשו בתדריות גבוההה. אף המבקש אינו חולק כי גם אם יתקבל ערעור על חומרת העונש, במונתק משאלת רצונו להיכנס למסגרת טיפולית, הלכה למשעה יושת עליו עונש מאסר בפועל, שכן טענתו במסגרת הערעור היא, כי היה על בית המשפט המחויז להעמיד את עונש המאסר בפועל על הרף התיכון של מתחם העונש ההולם שנקבע, אשר הוועמד כאמור על הטוויה שבין שלוש לשבע שנים מאסר בפועל. מכאן אין חש Amitiy'i כי דחית בקשה המערער תגרום לסתוק הערעור, במובן זה שהסיכוי כי לא יוטל עליו עונש מאסר בפועל בכלל אלא "שליח לטיפול המוצע על ידו, בעת הזה מוערך כקלוש".

9. בהתחשב אפוא באופן אופייני של העבירות, התmeshותם של המעשים ותדריהם, לא נמצא כל הצדקה לעיכוב ביצוע עונש המאסר. קביעת בית המשפט המחויז כי יש ליתן משקל נמוך לעומת המතلونת, אשר בבקשתו כי המבקש לא ירצה עונש מאסר בפועל, נוכנה אף היא גם בקשר לבקשת זו. בהתחשב מכלול נסיבות העניין, יש ליתן משקל נמוך לטענה כי המתalonת ובני המשפחה חפצים בהשתלבותו הממידית של המבקש בהליך טיפול. לא לモותר לצין כי רצונו של המבקש להשתלב בהליכי טיפול ושיקום ראוי כי יבוא לידי ביטוי בעת שירצה את מאסרו ויש לצפות ולקיים כי ינתן לו מענה טיפול שיקומי בין כתלי בית הסוהר.

10. ובאשר לרכיב הפיצוי. על המבקש הוטל לשלם למතлонת פיצויים בסך לא גבוהה כלל של 12,000 ש"ח בלבד עד ליום 1.10.2017 ובಕשתו בעניין זה הייתה כי יעוכב ביצוע רכיב זה עד ליום 1.1.2018.cidוע, החיבור בפיצוי לפ"ס סעיף 77 לחוק הינו בעל מאפיינים אזרחיים (רע"פ 2976/01 אסף נ' מדינת ישראל, פ"ד נו(3) 418 (2002)) והשיקולים שיישקלו לעניין יעוכב ביצוע תשלום פיצויי יהו אלה הנוגאים בהליך אזרחי. במסגרת זו, על המבקש להראות כי סיכוי הערעור להתקבל טוביים ומՁן הנוחות נוטה לטובתו באופן שדחית בקשה תגרום לו לנזק בלתי הפיך (ע"פ 9623/07 ברקאי נ' מדינת ישראל (11.6.2007); ע"פ 2589/05 מק'יבסקי נ' מדינת ישראל (10.1.2008)). גם נקבע כי אין במצב כלכלי גרידא כדי להצדיק יעוכב ביצוע חיוב כספי (ע"פ 10221 ג'ון נ' מדינת ישראל (15.11.2005));

ע"פ 5957/13 שוריק נ' מדינת ישראל (11.9.2013)).

11. אלא שה המבקש לא כלל במסגרת ערעורו טענות בעניין החיוב בפועל שהושת עליו, והוא אף הבהיר במסגרת הودעת הערעור כי אין בכוונתו לעורר על סכום הפיצוי. כל שהתבקש בעניין זה, במסגרת בקשה זו, הוא יעקוב התשלומים למשך שלושה חודשים. בית משפט זה קבע בעבר כי המנגנון המתאים לבחינת טענות הנוגעות לקשיי לעמוד בתשלומים פיצויי היא המרכז לגביית קנסות המוסמך לפרוס או לדוחות את תשלום החוב, לפי סעיף 5ב לחוק המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות, התשנ"ה-1995 (ע"פ 4200/13 פלוני נ' מדינת ישראל (21.8.2013)). בהתאם לאמור, אין מקרה מתאים יותר מאשר מקרה זה להפניית המבקש למרכז לגביית קנסות, שעה שעוררו אינם כוללים כל התייחסות לרכיב הפיצוי ואין בנמצא כל סיכוי תאורטי כי הערעור יביא להפחחת או שינוי סכום הפיצוי. בהתחשב בכך שבגזר הדין אף נקבע כי המועד לתשלומים הפיצויי ידחה למשך שלושה חודשים (עד ליום 1.10.2017), גם אין לומר כי לא ניתנה לבקשת השהות לפנות בבקשת מתאימה למרכז לגביית קנסות כאמור.

הבקשה נדחתת אפוא על כל רכיביה.

ה המבקש יתיצב לריצוי עונשו ביום 12.9.2017 עד השעה 10:00 בבית המשפט ניצן או על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברטותו תעודת זהות או דרכון. על המבקש לאמת את הכינהה למאסר, כולל האפשרות למינוי מוקדם, עם ענף אבחון ומינוי של שירות בתי הסוהר, טלפונים: 08-97873377 או 08-9787336.

ניתנה היום, י"ג באלוול התשע"ז (4.9.2017).

ש | פ | ט